

Cám tạ Chúa cho chúng tôi lại được thắp nến cùng quý vị qua Câu Chuyện Gia Đình hôm nay. Chúng tôi chân thành cảm ơn lòng thương yêu và hỗ trợ quý vị dành cho Chương Trình Phát Thanh Tin Lành. Chúng tôi cũng mong qua chương trình này, những nguyên tắc Chúa dạy trong Kinh Thánh và Tin Mừng Cứu Rỗi sẽ đến với quý vị, giúp đời sống quý vị được bình an và hạnh phúc. Bình an vì được Chúa tha thứ, được làm con của Chúa, và hạnh phúc vì sống theo Lời Chúa dạy trong Kinh Thánh.

Trong các tuần qua, chúng tôi trình bày đề tài Bí t hòa trong hôn nhân, hôm nay xin tiếp tục với đề tài đó. Khi vợ chồng có điếu bất hòa, nếu khách quan nhìn lại, chúng ta sẽ thấy hầu hết những bất hòa đó thật là vô lý. Khi đang giận nhau, chúng ta thường thấy ngay phía kia có lỗi hoặc vô lý, còn chúng ta có lý và không có lỗi. Nhưng khi cơn giận dịu xuống, nếu suy nghĩ một cách công tâm, chúng ta phải nhận rằng mình cũng có lỗi, vì nếu chúng ta một người có lỗi và một người không giận, đã không có bất hòa xảy ra. Kinh Thánh dạy: Lỗi tại vì thiếu công-i, nếu ai nào không có nói hành, chuyện cãi cọ cũng ngừng (Châm Ngôn 26:20). Khi một người bắt bình mà người kia không phản ứng giận dữ, bất hòa không có cơ hội bùng phát. Thông thường thì không, khi vợ hay chồng phải giận mà chúng ta bình tĩnh, nói cách dịu dàng, tôn trọng, hai vợ chồng sẽ khó đi đến chỗ cãi nhau. Nguyên tắc của Lời Chúa mà chúng ta cần áp dụng khi vợ chồng có điếu bất bình với nhau là: nói năng nhẹ nhàng, dịu dàng, vì: Lời đáp êm nhẹ làm nguôi cơn giận, còn lời xoàng xoàng thêm thẫn thờ thêm (Châm Ngôn 15:1).

Nếu chúng ta đã biết, bất hòa hay bất đồng ý kiến giữa vợ chồng là điếu không tránh được, hoặc nhiều hoặc ít, vợ chồng nào cũng có lúc bất hòa với nhau. Điếu quan trọng là chúng ta biết làm thế nào để giải quyết hoặc giảm bớt những bất hòa đó. Để giải quyết một nạn đề gì chúng ta cần biết nguyên nhân. Đó là lý do trong các bài gần đây chúng tôi nói về những giai đoạn và hoàn cảnh khi nào vợ chồng dễ bất hòa với nhau. Ngoài những lý do bên ngoài như hoàn cảnh sống và những giai đoạn khác nhau trong đời sống, còn có những yếu tố bên trong, tức mỗi cá nhân, khi nào vợ chồng dễ bất đồng ý kiến với nhau. Những yếu tố đó gồm có:

Những yếu tố bên trong gây ra bất hòa

1. Vì vợ chồng có nhúng quan niệm hay cái nhìn khác nhau về sự việc chung quanh

Bắt đầu nghĩ gì khi có thể xảy ra khi mỗi người nhìn vào vấn đề một cách khác nhau. Tất cả có cái nhìn khác nhau, chúng ta có ý kiến khác nhau và nhúng quy tắc khác nhau. Ví dụ, các ông thường không lo lắng khi con bị đau vì nghĩ đau là chuyện bình thường của trẻ con, các em đau đỡ liền. Vì nghĩ như thế, khi con nóng sốt, ho hen, các ông vẫn bình tĩnh, ăn ngon ngủ yên và đi làm bình thường, làm khi cũng không nghĩ đến chuyện đưa con đi bác sĩ. Các bà thì khác, thấy con đau thì sốt ruột và lo lắng. Các bà đau lòng khi thấy con bị ốm, không chơi, và sợ con bị bệnh gì nguy hiểm mà mình không biết. Vì nghĩ như thế, các bà lo tìm hỏi bác sĩ và mua thuốc đưa con đi bác sĩ. Vì có hai cái nhìn khác nhau, chồng cho là vợ lo lắng quá đáng, vợ thì nghĩ là chồng không thương con, con đau mà không quan tâm; vì thế, vợ chồng phiến trách nhau và gia đình không vui. Một ví dụ khác, trong cách nghĩ về người chung quanh chồng khác, các bà thường có tính dè tin, ai nói gì cũng tin và sẵn sàng nghe lời góp ý của người khác. Trong khi đó, các ông thường nghi ngờ hoặc cố gắng răn họ nên ít tin nhúng người khác nói, do đó khi ai nói gì thường không nghe theo. Vì có hai cái nhìn khác nhau như thế, vợ chồng sẽ dễ bắt đầu nghĩ gì khi trong mối quan hệ với bà con, bạn bè. Khi vợ chồng bắt đầu nghĩ gì vì có cái nhìn khác nhau, chúng ta cần chú ý khó dành thì giờ lắng nghe ý kiến của nhau, như đó sẽ bắt đi bắt hòa hay bắt đầu nghĩ gì.

2. Vì vợ chồng có tiêu chuẩn sống hoặc mục tiêu sống khác nhau

Nếu vợ chồng không có cùng niềm tin, hai người sẽ có hai tiêu chuẩn sống khác nhau. Một người thì tin cậy Chúa và sống theo Lời Chúa dạy, trong khi người kia, vì không tin Chúa, nên không biết Lời Chúa dạy và không sống theo nguyên tắc của Kinh Thánh. Sự khác biệt này sẽ khiến vợ chồng có nhúng tiêu chuẩn sống khác nhau. Có nhúng việc người này không làm vì đi ngược với Lời Chúa dạy như người kia thì cho rằng không làm là đúng. Cũng có nhúng người này ưa thích hoặc say mê thì người kia sẽ không đồng ý, cho là nhúng việc đó không cần thiết hoặc không quan trọng. Nếu vợ chồng có mục tiêu khác nhau cho đời sống cũng dễ có xung đột và bất hòa. Nếu người chồng thích làm giàu còn người vợ thích sống đời giản dị, hai vợ chồng sẽ dễ bắt đầu nghĩ gì khi phải quyết định nhúng chuyện liên quan đến tiền bạc hay công ăn việc làm. Tất cả những điều này, nếu vợ chồng muốn sống hòa đồng với người chung quanh, sẵn sàng chia sẻ và giúp đỡ người khác như người vợ thì chồng nghĩ đến mình và gia đình mình, không muốn liên lạc đến việc của người khác. Khác biệt này cũng có thể khiến vợ chồng bắt đầu nghĩ gì và bất hòa với nhau. Nếu một người muốn sống cho Chúa, xem vấn đề niềm tin

và h^u vi^c Chúa là quan tr^{ng}, còn ng^đ i kia dù cũng tin Chúa nh^{ng} cho r^{ng} mⁱ tuⁿ đⁿ nhà th^m m^t lⁿ là đ^đ, vi^c trong nhà th^m là c^a nh^{ng} ng^đ i khác, v^{ch} ng cũng s^{khó} tránh đ^đ c b^t đ^{ng} ý kiⁿ. N^u m^t ng^đ i ch^{tr} ng h^{vi} c gì có lⁱ thì làm, còn ng^đ i kia s^{ng} theo lⁱ đ^y c^a Kinh Thánh, r^{ng} b^t c^{vi} c gì t^a nh^đ u ác thì phⁱ tránh đⁱ, hai tiêu chuⁿ s^{ng} khác nhau nhth s^đ khiⁿ v^{ch} ng b^t đ^{ng} ý kiⁿ và phⁱ n giⁿ nhau.

3. Vì v^{ch} ng có nh^{ng} kinh nghi^m s^{ng} khác nhau

Có kinh nghi^m s^{ng} khác nhau ho^c lⁿ lên trong hoàn c^{nh} khác nhau cũng có th^{là} nguyên nhân đ^a đⁿ b^t đ^{ng} ý kiⁿ gi^a v^{ch} ng. Ch^{ng} hⁿ nh^đ, ng^đ i ch^{ng} vì lⁿ lên trong đ^y đ^đ, sung túc nên th^y không cⁿ tính toán k^m i khi mua s^m; trong khi đó, n^u ng^đ i v^l n lên trong gia đình nghèo thi^u, s^{khó} có khuynh h^{ng} cⁿ thⁿ trong vi^c chi tiêu, nh^t là chi tiêu nh^{ng} vi^c có v^{xa} x^{nh} đⁱ ngh^{hè}, ăn ti^m, v.v... Có hai v^{ch} ng kia, ng^đ i v^{sinh} ra trong gia đình đông con và s^{ng} v^{ng} ngh^{buôn} bán nên lúc nào cũng phⁱ làm vi^c, ít khi nào ngh^{ng} i. Khi có gia đình ng^đ i v^c làm vi^c luôn tay, h^{ng} ng^đ i là c^m th^y phí ph^m thì gi^đ. Ng^đ i ch^{ng} thì trái lⁱ, vì lⁿ lên trong gia đình ít con, cha m^đ i làm công ch^c nên đⁱ s^{ng} thth, thoⁱ mái. Ng^đ i ch^{ng} quen đⁱ s^{ng} nhàn nh^ả, khi làm xong vi^c thì ngh^{ng} i cách thoⁱ mái. Vì có kinh nghi^m s^{ng} khác nhau, ng^đ i ch^{ng} khó ch^u khi th^y v^{lúc} nào cũng làm vi^c, còn ng^đ i vth b^c bⁱ khi th^y ch^{ng} đ^c báo hay xem ti-vi c^{gi} đ^{ng} h^đ. N^u v^{ch} ng ng^đ i này lⁿ lên ^đ thành ph^đ, ng^đ i kia ^đ thôn quê cũng đ^b b^t đ^{ng} ý kiⁿ vⁱ nhau v^{nh} ng đⁱ u nh^{nh} t trong đⁱ s^{ng}. Đây là nh^{ng} đⁱ u chúng ta cⁿ bi^t đ^đ không ng^c nhiên hay b^c bⁱ khi v^{ch} ng b^t đ^{ng} ý kiⁿ trong nh^{ng} chuyⁿ nh^t.

4. Vì v^{ch} ng có nh^{ng} nhu c^u khác nhau

Đⁱ u khác nhau rõ ràng nh^t mà chúng ta th^y nⁱ nam và n^đ là các ông ít nói và các bà nói nhi^u. Trong hai v^{ch} ng th^{ng} có m^t ng^đ i nói ít m^t ng^đ i nói nhi^u, và các bà th^{ng} là ng^đ i nói nhi^u. Các bà cⁿ đⁱ n đ^t đⁱ u mình suy nghĩ b^{ng} lⁱ nói. Các ông thì suy nghĩ và nói th^m trong lòng nên không cⁿ phⁱ nói ra. Vì nhu c^u nói và nghe khác nhau, v^{ch} ng đ^b b^t đ^{ng} ý kiⁿ trong vⁿ đ^đ i thoⁱ. Ng^đ i này muⁿ nói trong khi ng^đ i kia th^y không có gⁱ cⁿ phⁱ nói. Ng^đ i hay nói thì cⁿ có ng^đ i l^{ng} nghe, còn ng^đ i ít nói thì ít muⁿ nghe và vì th^đ v^{ch} ng đ^{ph} n giⁿ nhau. Chúng ta cⁿ bi^t v^đ hay ch^{ng} mình có nhu c^u gì đ^đ thông c^m và đáp ^{ng} cách thích đáng. Ngoài ra, v^{ch} ng còn có nh^{ng} ý thích khác trái ng^đ c nhau. Ch^{ng} hⁿ nh^đ, ng^đ i thì sau khi làm xong công vi^c thích g^p bⁿ bè trò chuyⁿ cho tinh thⁿ th^{du} i; ng^đ i kia thì ng^đ c lⁱ, sau khi làm xong vi^c, muⁿ ^đ ch^{yên} tĩnh m^t mình, đ^đ tâm trí đ^đ c ngh^{ng} i. Có khi ng^đ i v^đ không thích giao ti^p nhi^u, dù là vⁱ bⁿ bè hay bà con, còn ng^đ i ch^{ng} lⁱ thích ti^p khách ho^c lúc nào cũng muⁿ có ng^đ i đ^đ trò

chuyên ch không thích s yên tĩnh, vng v. Nhng nhu cu hay ý thích khác nhau này cũng có th khi n v chng bí t đng ý ki n trong vi c ch n bn, m i bn đ n nhà hay đi ch i v i bn. N u v chng có nhu cu khác nhau nhng hai ng i s n sàng nhng nhau đ nhu cu m i ng i đ c đáp ng, bí t hòa vì nhng khác bi t đó s gi m đi. Trái i, n u có nhu cu khác nhau nhng chúng ta không quan tâm và không nhng nhau, s có th đ a đ n xung đ t tr m trng. Khi v chng có đi u bí t hòa, chúng ta c n nhìn i xem có ph i vì ng i bn đ i c a mình có nhng nhu cu đ c bi t mà mình vì vô tình đã không đ ý đ n. Khi bí t nhu cu c a nhau và quan tâm đáp ng cho nhau, m i quan h v chng s tr n nên ng t ngào, t t đ p. L i Chúa d y chúng ta ph i quan tâm đ n nhau và sng cho phúc i c a nhau. S đ Phao-lô khuyên: M i ng i trong anh ch em ch tìm i riêng cho mình nhng hãy chú trng đ n i ích c a ng i khác n a (Phi-líp 2:4), và: M i ng i chúng ta hãy chi u theo s thích k khác, vì i ích c a h và đ xây dng (Rô-ma 15:2).

Minh Nguyên

Chng Trình Phát Thanh Tin Lành